

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА

Ч. 8.

дня 14/26 Січня 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Цѣна для одбирющихъ въ Редакції: чверть-
рочна 1 рень. 15 кр. ср.; піврочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: чверть-
рочна 1 рень. 35 кр. ср.; піврочна 3 рень. 10 кр. ср.

Дна 18/30 с. т. о 5. часу зъ полудни бдевде
са засѣданіе Матицѣ Рѣкои.

Въ 4. Ч. бдпокѣвъ наимъ „Г. р. Вѣтникъ“
на нашу оборону въ 5 Ч. „Зори“ оумѣщено — а бдпокѣвъ наимъ лише образами оговити.
Не почваючиши анѣ троха до того
всего, що наимъ „Вѣтника“ закидає, не оу-
знаємо потреки анѣ подъ слова тратити
на нашу альшю оборону. Чистное обще-
ство найлѣпше осудить, кто перекроичивъ гра-
ницѣ оумѣркована и честности; томъ цѣлѣ
тво справа спокойно здаємо на сдѣл Ч. Чита-
тельства. Твою однако увагу тѣтъ зробити
должністю, що появлюючися въ „Вѣтникахъ Розговоры“ лише на карбъ Редакції „Вѣ-
тника“, а не власти правителѣтвенной кра-
тиїї Трева; тодії не одинъ знати хотѣвши кого
Редакції „Вѣтника“, подъ вѣшою бо-
дю розмѣкъ, которою свдїй розговоръ
въ 78. Ч. оумѣщеній запомінти стараєся.
Чи дотерпѣніемъ Редакції „Вѣтника“
спѣтвивши зъ уваги, що правителѣтвенному
письмоси есть винна, и розговоръ въ 4. Ч.
„Вѣтника“ такожъ такои вишой воли при-
пише? Тогда вѣло було за скѣло!... Мы
зъ нашои стороны Редакції „Вѣтника“ за-

буразы осовистїи, такихъ противъ намъ до-
постилася, тимо що наше право наветь въ
сдѣл пошкодити моглившисьмо — зъ цѣлого
серца пробачаємо; бо хотай въ 5. Ч. „Зо-
ри“ на декотрїї овстоательства лише свѣтло
правды кинслисьмо: то знаємо такожъ, що
правда тодїы найгорше болить, такъ торкне
о самолюбїї, о зарозбикадстї; тодїи то
жаль, еслї єще до того повегавъ и безъ
справедливихъ причини, рѣдко коли іде рѣка
въ рѣкѣ съ достаточною розвагою. Тамъ
тако легше можемо пробачити.

— Доси преподавали са предметы Богосло-
вїї для рѣкихъ и латинскихъ служателей
окромѣщне по семинаріїмъ; по приказѣ же
міністерства соединили са дна 9/21 Січ-
ня служателївъ обохъ обраджебъ, и предметы всѣ,
а затимъ и герменевтика, которю доси Віч.
Іоан. Гієровскій по рѣки преподававъ, кромѣ
одної пасторальнї, по латини преподають са.

— Дна 7. сего мѣсяца вийшло первое
число приреченной временописи Селяскам
Рада въ тицицѣ рѣкѣмъ и польскѣмъ.

— „Газета Львовска“ оумѣтила оуже спись
всѣхъ новобраненійшихъ чиновниковъ при
урядахъ податковыхъ.

— Батаёнъ горскихъ стрѣлцѣвъ рѣкихъ
уже збставъ разбрѣнныи; каждый тѣжъ отри-
матъ одомѣсачию платѣ и лѣндрѣ.

— Сими дыни привѣла дептациѣ жителей
мѣста Бережанъ до Его Превосходительства
начальника нашего краю съ проѣзжою, авы при-
оустроеню оурадобѣ политичныхъ въ Бере-
жанахъ а не въ Золочевѣ вѣло предѣдатель-
ство овводове (Kreispräsidentur) оумѣщене.

Жителѣ мѣста Бережанъ, а теже ними на-
вѣть и тиі коториѣ впередъ до найза-
тѣшихъ противниковъ належали, обрали
одноголоно до той дептациї нашего оте-
честволюбиваго Рѣсина Госп. Шышкевича,
коториѣ охочо прыймили и исполнили той
обовязокъ.

— Икъ доносатъ, таля робота взглѣ-
домъ оустроена новыхъ оурадобѣ политич-
ныхъ въ Галичинѣ значно на передъ постѣ-
пiti; въ короткомъ часѣ таля оустрое-
нѣ оголошene вѣти. Галичина съ Крако-
вомъ и Бѣковиною таля мати девять ов-
водобѣ; чотыри мають пристави на Га-
личинѣ, чотыри на Краковскѣ а одинъ на
Бѣковинѣ.

— Вѣсть, що Галичина таля вѣти на
рѣкѣ и польскѣ часть подѣлена, вѣгас тѣ-
перь по всѣхъ вѣстникахъ; чей предѣкъ выво-
рожатъ!

Перемышль 9. Сѣчна. Кто вѣвъ на по-
хоронѣ невѣщика Іоанна Снѣбрѣскаго Епи-
скопа Перемышльскаго, кто оуважавъ, такъ кождое
сердце зъ жалю за Нимъ болѣло, такъ кождое
око въ ширыхъ и нелицемѣрныхъ слезахъ
плывало, кто зваживъ, такъ много доброго
той Владыка для цѣлон Епархїи затѣлавъ,
такъ и въ остатной хвили, списючи послѣд-
нюю свою волю о ней тѣмивъ; кто зналъ,
такъ невѣщика кождый безъ рожници вѣка и
стано таковы родного ского отца любивъ и
шановавъ, тотъ тѣсѣвъ си подѣмати, же
гробъ такъ засадженого и бѣль всѣхъ люби-
того тѣжа безъ такого — такого памятника

довго не зостане. Тымъ чають третій буже
рѣкъ переходитъ, а о памятнико не та и
гадки! Що бѣльше; сли кто вѣдкою перенѣ-
тый хоче на гробы невѣщика за дѣшѣ Его
помолитися и слезъ вдачности заплакати,
трудно приходить таѣ найти тѣсце, где тиі
моши спочиваютъ; бо гробы соївѣмъ съ
землевъ здрѣнавіем. Гдѣже суть тиі, коториѣ
невѣщикови за жита такъ красно надіка-
вали, такъ низко кланялися, где совѣтники,
коториѣ такъ старанно уши невѣщика обль-
гали, щобы бѣль никого иннога не оучиѣвъ
слова? Чиже дѣланючи невѣщикови предло-
женіе за предложеніемъ, голова ихъ такъ
высилилася, же въ ней не та бу же тѣсца на
предложеніе памятника вѣкопоміномъ Влады-
циѣ? Яле нѣть; появилоса теперь предло-
женіе подобное Честнаго Іереха Василія То-
варницкаго, пароха зо Старонеоли, и быв-
шаго Декана, коториѣ къ той цѣли пожерт-
ковавъ свое сочиненіе: Praktyczna Teologia pastoralna, которое по предложенію автора
Всеч. Консисторѣ по всѣхъ деканатахъ роз-
сылае. Хотай далекійство бѣль поѣджованіа
Г. Т., же, такъ за тымъ способомъ озби-
раніи гроши выставитъ са памятникъ, схожи
называть си его фундаторомъ: то однакожъ
лучше бы вѣло, кѣпованье той книжки волѣ
каждого особыннаго лишити, а касательно
памятника надѣятися, же вѣакій чѣветви-
тельній Рѣсинъ а преимущественно священи-
ки, теже которими много и такихъ нахо-
дятся, которыхъ невѣщикъ различнини обы-
повавъ добродѣствами, сдогать са безъ
примѣсей кѣпованіа книжки до того дѣла
благодарности великолѣбно причинити. Дѣ-
ланія бо вѣкопоміного Владыки такъ живо
записаны въ серцахъ цѣлого клеркѣ, же выста-
лавъ така бѣль здѣзва зо стороны Всеч.
Консистора, а пѣкно въ короткомъ часѣ
всплынѣть хороши датки; бо милѣйше вѣако-
мѣ вѣде дати добровольно, такъ за накиненіо
книжкѣ; и за добровольній датки выставле-
ніи памятникъ понесе въ вѣдущіи вѣки зѣвет-

кв., же ширій и вдачній рускій серца го выставили.

— Въ Бѣднѣка Газета приноситъ оголошеніе краевыхъ конституцій для Стирии и Шлезвика.

— Въ Коморѣ буде теперь первый, дрѣгій и третій баталіонъ руского регімента Архікнязя Стефана залоговою стояти, понеже провокавши тамъ до си Дайтштайсты дуже на тифъе оумерали.

— Часкій „Народній Новини“ доносятъ, же общеаго законовъ державныхъ и правительства вѣстника печатає ся по часки 26000; по иѣменки 20000; по рѣки и словенски 7000; по польски 6500, по италіански 4000; по мадарски, кроатски и рѣтнѣски въ каждомъ по 2000 экземпляровъ.

— Розходитъ певнаѧ вѣсть, же высокое министерство вѣйны зарядило, вы вдовицѣ и сироты цивильныхъ лѣкарѣвъ, которыи въ воинскихъ больницахъ тако помочники служили, и въ слѣдствіе наебтыхъ тамъ недугъ подстерали, отрицали подпомогъ за сквербъ державного. — Чивы и вдовицѣ и сироты священниковъ, которыхъ житѣе каждое хвилиѣ при посвѣщеніи больныхъ на наиболѣшю опасностѣ выставлене есть, такового попеченія знайти не могли?

— Акотріи письма доносятъ, що вѣвши польскии генералъ Белъ, которыи перешовъ на Могаметанскю вѣрѣ, здѣшовъ въ того свѣта. Чи не прислужникъ тѣ ся самїи Тѣрки, авы причинѣ зводы съ Россію вутѣнти?

— Въ Гѣрціи тає ся такожъ завести прислуга для вурадниковъ такъ какъ въ іншихъ краяхъ європейскихъ. Сватакъ самъ лавъ прикладъ, бо разомъ съ тїнѣстрами сложивъ присягу, що отечествѣ буде вѣрнимъ, маєткомъ краевымъ буде добрѣ заряджувати и проч.

— Въ Бѣднѣ зважалося товариство для подпирана вдовицѣ и сиротъ, которыи по Южно-Славянахъ и Рѣтнѣахъ въ вѣйнахъ супавшихъ поздставили. Банъ Кроаціи прѣкль постаратися, авы кара въ сумѣ 50.000

зр. ср., которю вугорское тѣко гїнѣ за замордованье кѣлькохъ безорбженыхъ Крайтова тає заплатити, на тѣю цѣль вѣла збернена.

— Іакъ наимъ въ Семиграда донесено, пострадалисьто многонадѣйного молодого Рѣнна въ особѣ Г. Кирка Хоминьского, священника ц. к. полкѣ Б. Банхи, которыи тамъ дуже по сконченой матежи безслѣдно загинѣвъ, и таєтъ бѣль опришкобъ, которыхъ тамъ теперь много знаходити ся тає, вѣйшовши въ домъ збетавъ замордованый; бо въ помешканю его поздставили всѣ рѣчи, и грошев до 400 Зр.

— И въ Россіи знайши загады конституційни сконъ любители; намѣренїя ихъ зостали однакожъ открыти. Вѣстникъ Петербургскій (Journal de St. Petersburg) въ сконъ стыдѣ такъ о тѣмъ доносятъ:

Петроградъ дна 6. Сѣчня. Погубительній набки, которыи въ цѣлой западній Европѣ вызвали неспокой и матежъ, грозацій тамъ совершеніемъ потвіненіемъ правдѣ и гарраздѣ народобѣ, на нещастѣ и въ нашомъ краю слабо одгомонили. Но въ Россіи, где свата вѣра, любовъ ко Государю и привязаність до трона основана на характерѣ народа во вѣхъ серцахъ зостала ненарушена, могли бы вловній стремленїя жени зо вѣть незначныхъ по большої части молодыхъ и вѣль віакои правности людей, которыи думали о можливости доптаня найкращихъ правъ религії, законовъ и власності ажъ тогди опасній оборотъ взяти спасибы бодрѣсть правительства не вѣла открыла лиха въ самомъ началѣ. Зъ изслѣдованія оказалось ся, же певное число молодыхъ людей, зъ по теже которыхъ одинъ дѣйстно зопсованого серца и духа, ини же заслѣпленіи жертвъ зрагливыхъ обѣтованій, соединило ся при конці рокѣ 1848 вътайное товариство, котого натѣреніемъ вѣло звалити насиліемъ нашѣ политическю организа-

низацію, и на то тѣсть оутавити иннію въ своїмъ смыслѣ, котораю вѣлавы лише безрадомъ. Клебетаніа, держкіи всѣдѣ противо посвященній особѣ Государя, представленіе дѣланія правительства въ найложнѣйшомъ видѣ, то вѣвъ програму того соединенія, тѣи вѣли вопросы, которыи порушено, ждаючи аише здѣшней хвили до выкананія тыхъ побѣдительныхъ намѣреній. По поклонію Его Императорскаго Величества учреждено комицію изслѣдительную. А коли по пяти мѣсяцахъ найпильнѣйшихъ присловъ тая комиціи здана справа своихъ дѣланій, благоволи Его Имп. Величеству оудѣлти вѣльмъ тымъ совершиеннѣ беззимѣнковю амнестію, которыи либо случайно, либо легкодѣшьемъ до сего злобного заговора втѣгнено. Касательно же истиннихъ вынователей сдѣла комиція войскова, которои рѣшеніе, разсмотрено въ генеральномъ аддиторіатомъ, вузнало овиненыхъ тако пополнившихъ проступокъ заговора, намѣрающаго звалити сбществующіи оутавы, и политическю организацію Государства, и осдило ихъ на смерть черезъ разгрѣванье. Число ихъ выносить 21 особъ, а именно: титлярный советникъ Михаилъ Батшевичъ Петрашевскій; Николай Спажневъ кавалеръ придворный безъ службы; поручникъ Гвардіи Николай Момбали; поручникъ Гвардіи Николай Григорьевъ; Капитанъ Поручникъ Гвардіи Федоръ Льковъ II., Николай Филипповъ, обученикъ на университетѣ Петербургскомъ; Димитръ Яхтардовъ литераторъ и учитель; Александръ Ханѣковъ фреквентантъ университета Петербургскаго; пенсіонеръ ассесоръ коллежмалійный Сергій Дровъ; пийонеръ поручникъ инженеръ Федоръ Достоевскій; советникъ коллежмалійный Константій Девѣтъ I.; секретарь Губерскіи Гиполитъ Девѣтъ II.; Феликсъ Голль, учитель россійскаго языка безъ оурадъ; ти-

тбларный советникъ Иванъ Іастрецкій; А. Александъръ Плещеевъ, кавалеръ придворный безъ службы; титлярный советникъ Николай Каикивъ; титлярный советникъ Василий Головинскій; Поручникъ Гвардіи Александръ Паульма; титлярный советникъ Константинъ Тимковскій; пенсіонеръ секретарь коллежмалійный Александръ Европейетъ; гражданинъ Петро Сапожниковъ. Его Имп. Величество дѣзнавши са о спраѣзданію генеральнаго аддиторіата, благоволили всемиасти вѣши звернити свою булаго на тѣи овего ательства, которыи ажъ до такои предѣлки могли бы допустити злоченіе рѣшенія, и зѣ того поводу повелѣли: Рѣшеніе тое вѣльмъ 21 сказаннымъ має быти прочитане передъ сгромадженіемъ войскомъ, и по оучненію всіхъ приготовленій до выкананія кары смерти має са имъ оголосити, же Государь имъ дарѣ жить, и же тѣго сиреченої кары смерти, отратить всѣ права обывателейскіи, и по различныи степенамъ присовиненія сказаний сбыть одинъ на рокотѣ въ рѣдокопистахъ, иной на рокотѣ въ крѣпостехъ, або и на службѣ войсковѣ при различныхъ корпсахъ армїи послѣ дѣвятого коротшаго или должшаго бувазненія. — Тымъ дѣлаетъ одержатъ винователи, которыи ведалъ права кары смерти засаджили, которю однакоже злододила невычертана милость Государя, спраѣздансю кары. Обы тогъ предѣтвіи замахъ вѣвъ предоутереждѣніемъ для молодыхъ людеможе уже обманеныхъ, но еще не совершиено попсованихъ. Наш родичи преимущество въ попеченію имѣютъ при правидль воспитанію своихъ дѣтей, наї дѣлъ дѣтинамъ кѣкъ стираютъ перекончати ихъ, же скагаю вѣра, любовъ къ Государю и привязанность до трона такъ какъ и посланіе правиль и властемъ сбществующимъ сѣть одиними непоколибашими подпорами сплошко державъ и влага подличного и приватного.